

Indberetning, og mellem disse staar Allingaa bro i den høieste Trediedel, som Numer nogle og fyrrer af disse mange Stationer, og naar det er saa, er det ogsaa ganske vist, at der vil være Brug for en Postexpedition. At Oplandet er stort, beviser ogsaa dette, at der daglig ved Allingaa bro fjører en Vogn med Breve og Aviser mod Ost et Par Mile, for derfra atter at bæres videre med Jodposten. Den høitærede Minister siger, at de Handlende i Allingaa bro ikke kunne trives, jeg veed nu ikke bedre, end at Handelen er i stærkt Odkomst der, jeg har ikke hørt Andet i de sidste Par Aar og tror heller ikke det Modsatte, før jeg faar det, jeg veed, modbevist. Jeg maa meget beklage, dersom denne Sag ikke kommer frem iaar, thi der er virkelig Trang tilstede til den. Et lille Glimt af Haab har jeg imidlertid dog, idet den høitærede Minister sagde, at hans Oplysninger vare et Par Aar gamle, og at han vilde undersøge Sagen paany. Jeg har det Haab, at naar Ministeren faar sine nye Undersøgelser istand, vil han blive nødt til at vise sig føielig ligeoverfor denne Egn, thi det er uret overfor en saa stor Befolkning og en saa stærkt benyttet Station som Allingaa bro, at den ikke har en Postexpedition. Jeg havde ventet, at den høitærede Minister havde tilladt, at vi til 3die Behandling af Finantsloven iaar maatte faae Sagen ordnet, men nu nærer jeg ikke meget Haab derom; imidlertid vil jeg til den Tid gjøre mine Forsøg derpaa.

Snel: Det fremgik af den høitærede Ministers Udtalelse angaaende det Andragende, der er opført under Nr. 11 fra Vognmandsforeningen i Kjøbenhavn om en Forandring af Jernbanesporene i Havnen, at den høitærede Minister og Administrationen erkjende, at de af Vognmandsforeningen paapegede Mangler ere i høi Grad tilstede, og at man allerede længe har været betænkt paa at afhjælpe dem. Det forekommer mig, at det Forslag, som den høitærede Minister sagde, at man havde gjort til Magistraten om at afhjælpe Mangelen ved Hjælp af Kontrafaktorer, var overordentlig heldigt, tilmed da det netop falder sammen med det Forslag, der er gjort af Vognmandsforeningen i Kjøbenhavn. Saltfald forekommer det mig, at det vilde være rigtigt snarest muligt at skride til Udførelsen af den saaledes paapegede Foranstaltning nu, da den Aarstid nærmer sig, hvor Vognførdslsen paa denne Del af Byen, hvor Havnen ligger, paa Grund af Stibenes Ankomst vil blive temmelig betydelig, og jeg tillader mig derfor at henstille til den høitærede Minister, at han saa snart som muligt

vil drage Omsorg for, at den Tanke, han selv har havt og allerede for længe siden meddelt Kjøbenhavns Magistrat, hurtigst muligt kan blive realiseret, idet det saa maa overlades Teknikerne at indet paa Foranstaltninger, hvis der kan findes saadanne, der maatte kunne anses mere betryggende. — Med Hensyn til det under Nr. 5 opførte Andragende fra nogle Fiskere i Odsherred om at faae Erstatning for deres mistede Garn skal jeg ikke negte, at det varme Foredrag, vi hørt af det ærede Medlem fra Nykjøbing (Rasmussen) om denne Sag ombøvede mig, thi efterat den høitærede Minister havde talt, var jeg egentlig af den Mening, at det ikke vilde være principrigtigt at give disse Fiskere nogen Erstatning fra Statskassens Side, men det ærede Medlem fra Nykjøbing fremhævede eet Moment, som i den Henseende forekommer mig at være stiftet til at fjerne alle Betænkeligheder. Det ærede Medlem gjorde nemlig opmærksom paa, at Fiskeriet ikke drives stærkt i Odsherred; men at der dog netop paa det Punkt, hvor disse Fiskere bo, nemlig Odden, er en ikke ubetydelig Fiskeribefolkning samlet paa et enkelt Punkt, saaledes at denne formentlig kunde blive Stammen og Udgangspunktet for en videre Udvikling af Fiskeriet i disse Egne. Dersom man nu pludselig lod denne fattige Fiskeribefolkning staa uden Redskaber — thi det er et betydeligt Antal Redskaber, der er gaaet til Grunde under Stormen — vilde man derved kvæle en Spire, som er i Udvikling, og som det vistnok er værd at holde oppe. Under disse Omstændigheder tror jeg, da man ellers understøtter Fiskeriet her i Landet og bidrager til Diemed, der tilfugte Fiskeriets Fremme, at det vilde være fuldkommen principrigtigt, ligesom det mod disse fattige Mennesker vilde være en Barmhjertighedsgjerning, om man kom dem til Hjælp med den ringe Understøttelse, de bede om. Det ærede Medlem havde fuldkommen Ret i, disse Mennesker have intet andet Sted at henvende sig, de kunne intet faae af Kommunen, og af deres Naboer kunne de heller intet faae, thi de ligge isolerede og kjende ikke videre til Noget. De drive deres besværlige Haandtering og passé kun deres Dønt, men staa ikke i nogen synderlig Forbindelse med Omverdenen. Saafremt det derfor blot nogenlunde lader sig forene med de Principer, som ellers følges med Hensyn til Statshjælps Opnaaelse, vilde det være en Barmhjertighedsgjerning, der vilde falde paa rette Sted, hvis man vilde imødekomme dette Andragende. Jeg skal derfor stemme for, at dette Andragende henvises til den høitærede Minister, og henstille til ham, om det ikke var muligt, at